

Áhítat – 2021. 01. 04.

⁷Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk! ⁸Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk. ⁹Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, Uram, hogy biztonságban élhessek! (Zsoltárok 4:7-9)

Azt hihetnénk, hogy a *panasz* mindenestől valami negatív lelki tartalom, nem való Isten elé. Pedig inkább így mondhatnánk: a panasznak szinte egyedül csak Isten előtt van a megfelelő helye. Idézetünk is panaszszoltár, még hozzá: bizonyágtévő panaszszoltár. Úgy értsük ezt, hogy benne a panasz csak alkalom a bizonyágtételre. Elnyugvó, megbékélő, csendes imádságok ezek.

A zsoltár írója szemben áll egy hitetlen, zúgolódó, fenyegetőző csoporttal, és igyekszik őket lecsendesíteni. Mi a bajuk ezeknek az embereknek? Rövid utalást találunk arra, hogy nem elégedettek a természettel: sem az aratással, sem a szürettel, ki tudja, hogy aszály vagy háború vitt el belőle. Nagyobb bőségre számítottak abban a gazdasági esztendőben. Sérül a számításaikban az ároni áldás ígérete: szerintük nem úgy *ragyog rájuk Isten arcának világossága*, mint elvárták volna. Szemükben rossz a világ, rossz az élet – adósuk maradt az Isten.

Szemközt velük ott áll a zsoltár írója, akinek éppúgy kevesebb a bora és a szőlője. Őt pedig ugyanazok a körülmények hálára és bizonyágtételre készítetik: csöndes meghúzódásra egy áldott, meghitt, védelmező fedezékben. Amiért azok háborognak, ugyanazért neki békesség és öröm van a szívében. Ki is csordul hálás bizonyágtétele Isten felé: „*Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk. Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, Uram, hogy biztonságban élhessek.*” Azt az örömet, amelyet amazok nem találtak meg a *körülményeikben*, azt ő megtalálta *Urától való függésében*, felvállalva a hit szent meglepetésekkel teli, áldott kockázatát.

Szinte újszövetségi magasságokban jár ez a zsoltár. Mintha írója a hegyi beszéd meghallgatásából érkezett volna, és Jézus szavai visszhangzanának a szívében: „*Nem több-e az élet a tápláléknál és a test a ruházatnál? Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek mind ráadásul megadatnak nektek.*” (Máté 5:25-34) Timóteus így fogalmazza: „*Nagy nyereség az istenfélelem megalégedéssel.*” (1Timóteus 6:6)

Bíztassanak imádságra az ének szavai:

*Légy csendes szívvel és békével Életednek Istenében!
Ő bír örömmel bőségével, Véle boldogulsz mindenben,
Ő kútfőd és ő fényes napod, Ő tőle jön minden vígságod:
Légy csendes szívvel!*

*Ő bír vígsággal, kegyelemmel, Oly szívvel, mely feddhetetlen,
Ahol ő van, nem sért semmivel, Hordozzon bár mélységekben;
Sok nyavalyádat elfordítja, A halált is kezében tartja:
Légy csendes szívvel!*

*Mint légyen néked s másnak dolga, Az nála nincsen elrejtve,
Arra néz szemének világa, Ki búval van megterhelve.
Ő számlálja fohászokodásid, Összefogja könnyhullatásid:
Légy csendes szívvel!*

*Ha egy sem volna e világon, Kire magad rábízhatnád,
Akkor is állna oldaladon, És hűségét tapasztalnád.
Ő tudja titkos bánatidat, Elvenni mikor kell azokat:
Légy csendes szívvel!*

*Ő hallja lelked óhajtásit, Mit nem mernél megmondani,
Néki szíved titkos panaszit Éppen bizvást megvallani.
Nincs messze ő, sőt itt áll köztünk, Meghallja s adja, amit kérünk:
Légy csendes szívvel!*